

MINIMALNO-
KRIMINALNO

str. 2

SONCE IN
TOPLINA
SLIKARKE
VIDE

str. 6

Porabje

ČASOPIS SLOVENCEV NA MADŽARSKEM

Monošter, 26. februarja 1998 ❁ Leto VIII, št. 4

Monošter, 22. februara

SLOVENSKI PLES '98

Inda svejta se je veselje končalo s fašenskim torcom. Na pepenico se je začno post, steri je držo do vüzma pa šteroga so se naši starši pa stari starši trno držali. Zatok so pa šegau meli mladim prajti, naj se v fašenskom cajti dobro vönaplešejo, ka po tistim vse do vólke noči nedo meli prilike za ples.

Kak če bi te tanače poslūšali vsi, steri so na fašensko soboto bili na slovenskom plesi v Monoštri na nauvi šauli. Vö so ponūcali vsakši minut, da bi plesali. Bilau ji je skurok štiristau. Škoda je samo tau, ka je tau leto malo menje bilau taši, steri so iz naši vasnic prišli. Leko je taumi vzrok tau tō, ka so na drūgi den v dvej mejstaj meli borovo gostūvanje; v Sakalauvcaj pa v Andovcay. Tak je pa na tom bali bilau dosti Madžarov tō. Vej pa tau je nej baja, če kakšni Slovenci pozovejo svoje vogrskre pajdaše na slovenski bal, dapa ne smejmo pozabiti, da je te bal najprva za nas, Slovence. Zatok ne smejmo zamiditi priliko, da bi se veselili na dobro slovensko muziko. Za tau je na letošnjom bali skrbo ansambel Magnet iz Murske Sobote.

Tak vögleda, ka organizatorom vsakšo leto sfalijo karte za tombole. Letos so pirpravili za navadne dobi-

tke (nyeremény) gezero tristo falatov, za glavne dobitke pa šeststo falatov. Vse tau so flajsne dejkle pa podje brž zodali kak če bi je zaupstom davali.

Za glavni dobitek je dala firma **DOMETAL** (njeni šef je Laci Domiter) mešalnik za beton. Leko ka je bilau na bali dosti takši, steri ščejo ram zidati, zatok so tak fejst karte kipūvali.

Organizatori se zahvaljujejo vsakšomi, steri so njim pomagali, da so leko pripravili bogati srečolov. Tau so iz Slovenije: tovarna oblačil MURA; blagovnica POTROŠNIK; Zvezda-Diana; GALEX; Pomurska Banka, Zavarovalnica TRIGLAV; Pomurske mlekarne; PETROL; Mlekopromet; KOMPAS-MTS; Elektromaterial; BTC; Pomurska založba in Tiskarna SOLIDARNOST iz Murske Sobote; RADENSKA iz Radenec; KRKA iz Ljutomera, RADGONSKE GORICE iz Gornje Radgone; ILIRIJA-VEDROG iz Lendave, Pletilstvo iz Prosenjakovec. Iz Madžarske pa: Aranka Schwarcz, Magda Haklar, Alojz Hanžek, Eržebet Gyeček, Ema Vogrinčič, Helga Škaper, Restavracija Tromejnik, VEND-TEX, Porabje d.o.o. in Tovarna kos.

-MS-

Jaj, jaj, padaš-bogataš!

MINIMALNO — KRIMINALNO

Tau je nika kriminalnoga, ka se v našom rosagi godi. Če de tau tak tađale šlau, te lidgē naslednje spokolejo en drugoga. Nede trbōlo Herođeše, Nerone, Hitlera, Staline, Saddame...

Gda smo kak mali mlajši djagde brat ojdli na Gomajnsko na Gorenjom Siniki (pauleg vrnji kasarn), tam je na eni drejvi viso nikši spomin, šteri je oznanjo, ka se je po bojni v tistom ovinki (kanyar) na motorpiciklini bujo Repaš, gda so nikši mi-ting meli. O tom, kak se je mogla zgoditi tista prometna nesreča, sam kak mali pojbiček dosta premişlavo. Mlajši smo si tisto tō na žmetni mogli zbroditi, kak je tisto bilau, gda je 1949-oga leta Šaulin (Gašpar) Karči, kak mladi legen sejdo pri künjskom stauli s svojim očom, pa ga je nekak prej glazōnjaste dveri dojstrejlo. Po eni teoriji je būu morilec nekak iz Jugoslavije, po drugi nekak iz Vogrskoga. Eške ne vejmo gvūšno, ka se je zgodilo, depa tau gvūšno, ka je politika (vogrška, jugoslovanska) bila zmejs.

Konec 50. lejt se je nika strašnoga zgodilo: na Židovom brgej so zamesarili plebanoša Brennera. Ge sam mislo, ka de zatogavolo konec sveta, ka toga Baug ne dopisti. Tak vōgleda, ka so mladoga dūhovnika zavolo politike (vogrške) vmorili. Gor na tau so zaprli enoga nedužnoga človeka (Tōka), šteri je dugo lejt v vauzi sejdo, tačas ka so gorprišli, ka je nedužen.

Kauli toga cajta je en sodački predjen dojstrejlo enoga človeka na Gorenjom Siniki. Tak se mi vidi, ka sam tau streljednē ge sam tō čūu.

Na začetki 60. lejt je en Ciganj na Dolenjom Siniki z naučcom presmekno enoga človeka. Gda je odišo v vauzo, je tri mlajše emo. Gda je po dugi lejtaj domau prišo, je žena s šestim kusta bila.

Sprva ga je bantivalo, depa sledik je pravo, ka odpisti ženi. Gnauk go sčalivo v lejt, tam ste se radiva mela, natau go je z naučcom do smrti vkūper zosmiko s šestim detetom vred. Za kratek cajt je un v vauzi tō mrau.

Gda sta se prve dve nesreči zgodili, te sam ge eške nej živo. Drugi dveje že pomnim. Iz zadnji petdeset lejt mi brš te „samo“ te „par“ primerov na pamet pride, ka se je v našom Porabji zgodilo. Tau tō nej malo, pa smrti so tō bili strašne, depa prauti tomi, ka se gnesden godi na Vogrskom, je tau „nikanej“. Na Vogrskom lidgē v zadnjom cajti en drugoga kolejo, kak mesarge svinje pa maro.

Ministrski predsednik Horn pravi, ka je tau nikši red nej, šteri v rosagi vlada. Gospaud so se nej malo pozabili zmejšati? Dje, što baugdragi pa vlada v tej državi, če nej un? Tisti kritizira, šteri bi mogo zatogavolo biti kritiziran? Pastēr, šteromi preminijo birke, leko zatau kritizira druge? Un je nej zato gē pastēr, ka bi naj skrb emo na svoje ovcē?

Skor vsikši den bujejo par ljudi na Vogrskom, pa do tega mau so političari nej tak glasni bili, kak zdaj. Če enoga bogatoga človeka (Fenyō), šteri je dobre zveze emo s političari tō, dojstrijlo, kak kakšoga laufarskoga psa na srejdik Budimpešte, gde je vse puno ljudi, je tisto vekša nevala, kak če na drugi svejt pošlejo enoga siromaka? Nema vsikši samo en žitek? V kakši knjigaj tau piše, ka je vekša škoda, če milijonare zaničijo, kak pa kakšoga delavca?

Eške dobro, ka smo po smrti vsi gnaki.

Zaka zdaj političari tak goržanejo? Zato, ka je mrau njin padaš-bogataš? Zaka se zdaj spravla vogrski parlament s tem, ka je na Vogrskom nevarno živetj? Zanejo se bodjati, ka kakšna škoda bi bila, če bi se z njimi

tō tau zgodilo? Zaka so nej začnili larmati po parlamentu povejmo te, gda je en moški vmauro svojo ženo, go spakivo vozajek v auto, sledik dva svoja mlajša zvau, ka do se šli malo z autonom vozit, dva gni premişlavo prva, ka svojima dvōma malima z rabujfo glave razstrejlo? Naslednje pa sebe zaničo.

Škoda, ka je nej s sebov zanačo.

Škoda, ka političari ne vejo, ka bi zavolo tragične smrti teva dva nedužniva deteta eške bole mogli kričati: zdaj pa dosta!

Če že ljudi kvalificirate (velki človek, vekši človek, najvekši človek, ge itd.), ne mislite, ka smejte kvalificirati smrt tō!

Zatau ste eške vi tō trnok trnok mali...

Francek Mukič

Lendava: podpis sporazuma o sodelovanju

Ko postane sporazum program

Predsednik pomurske madžarske narodnostne skupnosti József Balaskó, predsednik Županijske skupščine Železne županije dr. Gyula Pusztai in predsednik Županijske skupščine Zalske županije László Varga so podpisali sporazum o sodelovanju na kulturnem in vzgojno-izobraževalnem področju v letu 1998.

Glede na številne sporazume, ki so bili doslej podpisani na meddržavni in na regionalni ravni, bi lahko rekli, da en sporazum več ali manj ničesar ne more spremeniti. Ravno pri sporazumu, ki so ga podpisali v Lendavi, gre za pomemben korak naprej, in sicer zato, ker so v njem natančno opredeljene naloge sodelovanja in nosilci teh nalog, vse v prid izobraževanja in kulturne ravni prekmurskih Madžarov. Gotovo je bilo na začetku, ko je sporazum nastajal, več splošnih ugotovitev o pomenu sodelovanja, zdaj pa imamo pred sabo konkreten program, ki postavlja na prvo mesto sodelovanje na izobraževalnem področju in na drugo stike v kulturi in umetnosti.

Program nakazuje širino in velik pomen sodelovanja, ki se je razvilo v minulih letih, in zdaj že daje sadove v izobraževanju in kakovostni rasti narodnostnih kulturnih skupin med prekmurskimi Madžari. Poudariti velja tudi, da sporazum zajema tako strokovno pomoč ljubiteljskim kulturnim skupinam, kakor sodelovanje med poklicnimi ustanovami, kjer ima važno vlogo vzpodbujanje založniške dejavnosti. Tudi v šolstvu je pomoč zelo različna, od sodelovanja med šolami do strokovne pomoči na ravni pedagoških zavodov iz mejnih županij.

eR

Murska Sobota

Predsednik Slovenije odlikoval dr. Gyulo Pusztaija

Podpredsednik Državnega zbora Republike Slovenije Andrej Gerenčer je predsedniku Županijske skupščine Železne županije dr. Gyuli Pusztaiju izročil Častni znak svobode Republike Slovenije, s katerim ga je odlikoval predsednik Slovenije Milan Kučan. V obrazložitvi za visoko državno odlikovanje je poudarjeno, da ima dr. Pusztai zasluge v prid slovenski osamosvojitvi ter za utrjevanje dobrososedskih odnosov med Republiko Slovenijo in Republiko Madžarsko. Poleg drugih gostov v elitnem baročnem salonu soboškega gradu, sta na slovesnosti bila tudi veleposlanika Slovenije in Madžarske Ferenc Hajós in István Ősz. Pred izročitvijo visokega državnega odlikovanja je podpredsednik Državnega zbora Andrej Gerenčer z izbranimi besedami ocenil začetek in razvoj sodelovanja z Železno županijo. Za doktorja Pusztaija je tudi

dejal, da si je zelo prizadeval, da bi samostojno Slovenijo čimprej priznala Madžarska. Poudaril je tudi, da se je prav po zaslugi predsednika dr. Pusztaija okrepilo sodelovanje, ki

mostojnosti, ki se je je udeležil v Ljubljani, in poti v Sombotel čez mejni prehod Hodoš, na katerem so tedaj že bili vojaki nekdanje jugoslovanske armade. Govoril je tudi o nalogah v

zdaj predstavlja temelj za bodoče stike.

Dr. Gyula Pusztai se je v besedah zahvale spomnil razglasitve slovenske sa-

sodelovanju in omenil odprtje še enega mejnega prehoda med Slovenijo in Madžarsko (katerega, ni povedal).

eR

PRVI SLOVENSKI ROMAN

Prvi slovenski roman (regény) je napisal 1866-oga leta Josip Jurčič (1844-1881). Naravno se je na Muljavi pri Krki, v gimnazijo je odo v Ljubljani, na višje šole pa v Beči. Delo je v Mariboru pri novinarj Sloveniki narod, šteroga glavni urednik je tó biu (1871-1881). Živo je s toga, da je piso za novine i napiso 26 knjig. Najbolje erične (slavne) knjige Josi-

pa Jurčiča so *Deseti brat i Sosedov sin* (1868). Lústvo je tak brodirilo, ka "vse deseto" od toga, ka človek pripauva, trbej Baugi dati. Ranč tak desetoga pojba ali desto deklíčino. Inda so te mlajše zaklali, pa Bogej aldúvali, sledik pa so je zagnali od domi ali dali v samostan. Po Jurčiči deseti brat naj bi biu "s čudovitimi lastnostmi in zmožnostmi obdarovan, po božji namembi preganjan, od hiše do hiše po širokem svetu hodil, za srečo povedoval, zaklade pokazoval, pesmi pel in pravljice pravil kakor nihče drug. Ljudje so ga častili, radi videli in mu dali živeti in spati."

Jurčičov deseti brat Martinek Spak tau šatiriva mladomi škoniki Lovri Kvasi, ka de včiu gospaudovoga siná i se zalúbi v njavo sestro, gospodičino Manico. Manico pa rad má bogato-

ga sausada sin Marijan tó. Gnauk na djananji (na lovu) je Marijan - nej sam rad - dojstrejlo Martinka. Deseti brat, prve liki mergé, vóovadi, ka sta na pau brata, Lovre pa ma je bratranec. Škonik Lovre odide v Beč pa se vónavči za doktora, gda domau pride pa vzeme za ženo Manico. Marijan se tó oženi, desetomi brati, Spaki pa lejpi križ postavita. Sosedov sin Štefan je smrak pa rad ma bogatoga sausada čer Franico. Franica tó rada má njaga, pa neške se z bogatimi pojba mi ženiti, šteri go prosijo za ženo. Bogati oča ji brani Štefana:

"Sama sta bila v hiši. Oče zaklene duri od znotraj. Hči sedi na klopi, bleđa, z povéšenimi očmi, z rokama mrtvo v naročju spuščeni ma, kakor kip iz belega kámena. Oče s prekrizanima

rokama stopi na sredo hiše in reče:

- Sem kaj predme stopi!

Fránica vstane in stopi prédenj, povzdigne proséče oči k očetu, pa videč da je njegov pogled oster, strog in jezen, povesi je koj.

- Poklekni!

Deklica pade na kolena ter se spusti v glasán jok.

- Kdo sem jaz?

Smrekar mora svoje vprašanje ponoviti, predno hči jokaje s slabim glasom odgovori:

- Moj oče.

- Moli mi deset božjih zapovedi!

Hči začne božje zapovedi praviti, ali pride komaj do druge in dalje ne more, beseda jej zastaja v grlu. Oče menda to vidi in reče:

- Kaj uči četrta zapoved?

- Spoštuj očeta in mater...

- Prav... Da boš dolgo živela in da se ti bo dobro godilo

na zemlji. — Ali ti mene spoštujés?

- Spoštujem.

- In me slepiš! Jaz menim, da si dobra, pametna hči, a ti za menoj na tihoma zveze sklepaš z beračem, s sinom tacega človeka, ki veš da ga jaz videti ne morem. Kaj je to? Kaj bo iz tega! Druzega nima nego sam sebe in svoj prazni žep, pa se ti meniš ž njim? Kaj imaš ž njim?"

Na den zdavanja bogatoga Petra i Franice Štefan odide v lejs. Franica pa prve liki do cerkve pridejo, vujde z zdavanja. Stariške go za par dni najdejo v varaši, betežno. Gda v cerkev prideta, da bi molila za či, tam najdeta Štefana. Bogati saused se vózmiri s Štefanom, mladiva se oženita. Gda se mladiva na senje pelata, oča doma na vnúka skrp má.

Marija Kozar

KNJIŽNICA, NEJ KNYIŽNICA (3)

Spoštovani bralci, pa zavijmo s šolskega in zdravstvenega terena malo v številne TRGOVINE, ki v Porabju, posebej še v Monoštru, rastejo kot gobe po dežju. Pred kratkim sem v nekem časopisu prebrala, da takorekoč v vseh trgovinah v Porabju govorijo slovensko; da bi vsaj bilo res!! V približno polovici monoštrskih trgovin me kar naravnost ogovorijo nemško, kar me, odkrito povedano, moti; torej mi sploh ne dajo priložnosti, da bi "trenirala" madžarščino, če že ne morem občudovati njihove slovenščine... Sicer pa so za to "posiljevanje" z nemščino precej krivi tudi kupci iz Slovenije, ki po trgovinah največkrat komunicirajo v polomljeni (morda tudi brezhibni) nemščini in jih je nekako sram spregovoriti po slovensko... Potem se pa v Sloveniji "pilotovsko" čudimo porabskim Slovincem...

Je pa še ena čudnočudna stvar, ki si je prav tako ne znam razložiti: na monoštrski poklicni trgovski šoli namreč slovenskega jezika ne poučujejo, ker med dijaki ni zanimanja za slovenščino; vsi bodoči trgovci namreč računajo samo na nemško govoreče kupce in se učijo nemščino! Ker v Monoštru in po okoliških vaseh vidvam vsak dan več avtomobilov s slovenskimi registrskimi oznakami, pač lahko sklepam, da bodo vsi bodoči trgovci prodajali vsem tem nakupovalcem robo s pomočjo nemščine. Smešno in žalostno obenem...

Kljub vsemu pa upam, da bo kakšnemu nadebudnemu, podjetnemu trgovcu, ki želi čim več prodati tudi slovenskim kupcem, prišlo na misel, da, razen v nemščini, zapiše na svojo trgovino tudi kaj v slovenščini. Nekaj slovenskih napisov že najdemo, upajmo, da jih bo še več. (Pred leti sem v avstrijski Radgoni/Bad Radkersburgu prijetno presenečena na vratih imenitne trgovine odkrila napis: PRI NAS GOVORIMO SLOVENSKO!... V tej trgovini sem nakupovala še velikokrat in - verjeli ali ne - kupila veliko več, kot sem sprva nameravala. Oni pač vedo, kako se tej stvari streže.)

V pomoč vsem podjetnim trgovcem pa naslednje:

TRGOVINA - BOLT (3. osn. slovarski pomen - lokal, v katerem se kupuje in prodaja: trgovine se odprejo ob osmih zjutraj; vstopiti v trgovino; izložbe, police trgovin) DELIKATESNA TRGOVINA - ÉLELMISZERÜZLET, KONFEKCIJSKA TRGOVINA - RUHÁZATI ÜZLET, ZELENJAVNA TRGOVINA - ZÖLDSÉGBOLT, SAMOPOSTREŽNA TRGOVINA - ÖNKISZOLGÁLÓ BOLT, ŠPORTNA TRGOVINA/T. S ŠPORTNO OPREMO - SPORTBOLT, TEHNIČNA TRGOVINA/T. S TEHNIČNIM BLAGOM - MŰSZAKI BOLT, TRGOVINA Z MEŠANIM BLAGOM - VEGYESBOLT, TRGOVINA S ČEVLJI - CIPŐBOLT, TRGOVINA S SPOMINKI - AJÁNDÉKBOLT, TRGOVINA Z IGRÁČAMI - JÁTÉKBOLT, TRGOVINA Z OTROŠKO KONFEKCIJO - GYERMEK DIVATÁRU, TRGOVINA S SEMENI/SEMENARNA - VETŐMAGBOLT, TRGOVINA Z BELO TEHNIKO - HÁZTARTÁSI GÉPEK BOLTJA, TRGOVINA S POHIŠTVOM - BŰTORBOLT, TRGOVINA S KOZMETIKO/DROGERIJA - ILLATSZERBOLT, TRGOVEC/TRGOVKA - BOLTOS, ELADÓ, POSLOVODJA/POSLOVODKINJA V TRGOVINI - ÜZLETVEZETŐ, BLAGAJNA - PÉNZTÁR, BLAGAJNIK/BLAGAJNICÁRKA - PÉNZTÁROS, RAČUNSZÁMLA, SKLADIŠČE - RAKTÁR, SKLADIŠČNIK/SKLADIŠČNICA - RAKTÁROS, BLAGOVNICA - ÁRUHÁZ, KUPEC/KUPOVALKA - VEVŐ, ODPRTO/ZAPRTO - NYITVA/ZÁRVA, ODPRTO OD PONEDELJKA DO PETKA OD... DO... URE - NYITVA HÉTFOÉTÓL PÉNTEKIG..., V SOBOTO OD... DO... SZOMBATON..., OB NEDELJAH IN PRAZNIKIHZAPRTO - VASÁRNPAP ÉS ÜNNEPNAPOKON ZÁRVA.

TRGOVINA - KERESKEDELEM (2. osn. slovarski pomen - kupovanje in prodajanje blaga: ukvarjati se s trgovino / IZVOZNA, UVOZNA TRGOVINA - EXPORT, IMPORT KERESKEDELEM, MEDNARODNA, ZUNANJA TRGOVINA - NEMZETKÖZI KÜLKERESKEDELEM, TRGOVINA NA DROBNO - KISKERESKEDELEM, ZASEBNA TRGOVINA - MAGÁNÜZLET, MINISTRSTVO ZA TRGOVINO - KERESKEDELMISZÉK, MINISZTERIUM,

TRGOVINA - KERESKEDÉS (1. osn. slovarski pomen - gospodarska dejavnost, ki se ukvarja s kupovanjem in prodajanjem: razvoj trgovine; trgovina in obrt / TRGOVINA Z LESOM - FAKERESKEDELEM, TRGOVINA Z VINOM - BORKERESKEDELEM...

(se nadaljuje)

Valerija Perger

OD SLOVENIJE...

Kučan v Strasbourgu, Drnovšek v Parizu

Med dogodki minulih dni sta na zunanje-političnem področju izstopala predvsem obiska slovenskih državnikov v Strasbourgu in Parizu; predsednik države Milan Kučan je na omizju Sveta Evrope za partnerstvo in sodelovanje za spravo v Strasbourgu spregovoril o pomenu sprave za sožitje ljudi in narodov, predsednik vlade Janez Drnovšek pa se je med prvim uradnim obiskom v Parizu sestal z najprej sprejel francoski predsednik Jacques Chirac, sledila pa so srečanja s premierom Lionelom Jospinom, s predsednikom senata Renejem Monoryjem in nato še z zunanjim ministrom Hubertom Vedrineom.

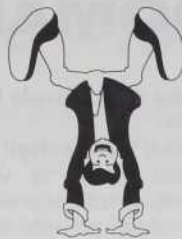
Podobnik v Veliki Britaniji

Predsednik državnega zbora Janez Podobnik se je od 18. do 24. februarja mudil na obisku v Veliki Britaniji. Obiskal je britanski parlament, kjer je imel vrsto dvostranskih srečanj, med drugimi tudi s predsednico spodnjega doma britanskega parlamenta Betty Boothroyd. Srečal se je tudi s člani skupine britansko-slovenskega prijateljstva. Ob koncu obiska pa je prvi mož slovenskega parlamenta odpotoval v Steyning (pokrajina Sussex), kjer se je udeležil dvodnevne konference Wilton Park z naslovom Vloga vlade in parlamenta v prihodnjem tisočletju.

Osem novih prešernovcev

V ljubljanskem Cankarjevem domu so bile na predvečer slovenskega kulturnega praznika, v soboto 7. februarja, podeljene državne nagrade za vrhunske dosežke v kulturi in umetnosti. Veliki Prešernovi nagradi sta prejela scenografka in režiserka Meta Hočevar ter pisatelj Saša Vuga, nagrade Prešernovega sklada pa kipar Jakov Brdar, koreograf in plesalec Matjaž Farič, pisatelj Uroš Kalčič, igralka Milada Kaležič, oblikovalka Eta Sadar Breznik in filmski režiser Igor Šterk.

Jajjaa?!?

Vej pa don nej?!?

Törška banja. Ka se pa tau šte, če si tri ali pet deklin vkraj vzeme življenje, kak pa bi pred svojim zakonom šli na „test“, če so eške device ali nej. Tak brodi Isilay Saygin, ministrica za ženske. — *Leko, ka bi na Törskom mozge tö mogli testirati tistim, šteri škejo ministri gratati? Če so njini mozge eške „device“,*

CASTRO KASTRIRA(N)

jim nej dati ministrski stolec!

Kuba kuma. Največ ljudi na Kubi samo z glavo kuma, kak ji je njim velki voditeu Fidel Castro noro 36 lejt. Dosta-dosta ljudi je cejli cajt ranč tau nej znalo, što je Papa, novine so nikanej pisale o tom, radionge nej gučali, televizije nej kazale takši kej-pov. — *Njavga kejpa! Eške dobro, ka se njegov šift (šejft) začne zaledjavati.*

Castro kastrira - človeške pravice. Na Kubi več kak en milijon ljudi zaman čaka, ka bi leko vize dobili pa šli v tihinske rosage. Ništérni so se eške vmorili tö, ka so je nej pistili iz države. Eni rock muzi-

kanti so se rejšili svojoga lagvoga življenja tak, ka so si sami radi nutri pošprickali AIDS virus. — *Pravijo, ka CASTRO virus več nede dugo nevoló delo.*

Pesniki pesmi gejo. Kritično kubansko pesnico Mario Eleno Cruz Varelo so par lejt nazaj prisilili, ka je mogla stati na srejdi poti, pa zgristi in požrejtji svoje pesmi, prva kak so go odpelali v vauzo. — *Poezija: pojej, ne zijaj!*

V svojom skopci. Ted Kaczynski, nekdešnji univerzitetni profesor je lejta dugo pošilo vsefele bombe na univerze (več ljudi je mrlau, dosta je bilau spazérani), na šteraj so se spravljali z moderno tehnolo-

gijo. Un je nej pa nej mogo vóstati moderno tek-niko. Etoznauk je v svoji vauzi sto samomor (öngyilkosság) narediti. Zato so me nutri zakapčili ka mero, štera ga je vsakšo sekundo gordjemala, na srce pa so me zakapčili najbolj moderen EKG. — *Vrag more biti, če človek nutri v tisto djamo spadne, štero je drugim skopo.*

Moja düšna vejst je čista. Tak pravi Pol Pot, diktator iz Kambodže, šteri je dau vmoriti več kak en milijon svoji ljudi. — *Ka se ne odpre zemla pa ne porünejo vküper sveta nebesa!*

Fr. M.

Pismo iz Sobote

KAKŠA ZIMA

Samo tou mi niške naj ne guči, ka je znau, ka de tou leto takša zima kak eno sprtoletje! Nega snega, nega deža, mogouče malo megle in puno sunca. Človek se vgojno zbidi in se toplo obleče, čez dveji vöri pa se že slači, ka ga aumanca polejvle. Mački so se začali bagzivati že dosta pred februarom, neštérni so že breji, neštérni pa so že skotili mlade mačke. Pri lidaj je gljij tak. Tou vrejmen je vse na glavou postavilo. Vsi poprejk smo zalübleni, kak če bi nekšen majuš ojdou kouli nas in nas drego v srce. V žepki se tö pozna ta zima. Prejk dneva ranč nej trbej küriti, tak ka mamó od té zime bar nikšen hasek. Aja, prle sam pozabo prajti, ka je ta rana zalüblenost mojo taščó Regino, trno čedno žensko, tak zgrabila, ka ranč sunca ne vidi. Tak mlado vövidi, ka vse pouka od zdravja, njeni Fredi pa je vsikši den bole zmantrani in čedale bole se doj siši. Ka li dela moja Regina z njim tam v njenoj spalnici? Ka si broдите?

Če je ta sprtolejtna zima zmejšala lidi in živali, te je zmejšala vse tisto tö, ka raste. Pri drejvaj se tak vövijdi, ka do vsikši čas začale cvesti, po travnikaj že cvetejo prvi cvetouvi in na trsaj se že pozna, ka je vse vküper za dva mejseca prerano. Če de šlo tak tadale, te mo znan želi tam na kraji aprila, kukorco pa trgali srejdi leta. Mošt mo znan pili že septembra, zato ka mo grozdje trgali avgusta mejseca. Če de pa vrejmen ške tadale delalo mimo vsega normalnoga, te de oktoubra že pali zetev.

Vse tak vövidi, ka si lidje kouli mene skor gnako brodijo. Če poglednemo po krčmaj, leko vidimo, ka so sigdar pune. Vino se pige, kak če bi se bojali, ka de ga sfalilo. Tou je gvüšno, ka ga tak brž nede sfalilo, zato ka ga je ovo jesen bilou več kak preveč. Zato trbej vse vino spiti, ka v bečkaj plac naredimo za nouvo vino, če mo rejšan že avgusta brali grozdje.

Demo nazaj k moji taščí Regini, trno čedni ženski. Kak sam že povedo, mlada je, kak še dugo nej bila, tak spejvle

po kuči kak kaši ftiček, šteri je gljij lejtati začó. Tou je trno lipou, zvün toga pa tou za sebov nosi edno nevoló. V tom svojom spejvanji in veselom žitki zdaj šké, ka bi mi tö takši bili. Že nas je vse sterala, naj gračanek okopavlemo, že sam mogo vse drevje in trsje zrezati, že sam mogo vse kouli kuče vrejdi vzeti, že sam mogo...

Tak me je že tou sprtoletje zmantralo, ka vsikši den glejdam gora prouti nejbi in zovem Perüna, naj nikši snej ali pa bar dež pošle doj k nam, ka si malo spočinem. Na, že pá me zové. Že pá moram med grede, kak vövidi, de trbelo papriko pa paradajš posaditi.

MIKI

Od 8. januara 1998 leko poslušate

SLOVENSKE ODDAJE RADIA GYÖR

vsikšo nedelo od 8.30 do 9.00 vöre

na UKV (URH Kossuth Rádió) pa
na srednjom vali (stari Petöfi Rádió)

vsikši ponedjek od 21.30 do 21.55 vöre

na srednjom vali (stari Petöfi Rádió).

V ponedjek leko čüjete slovenski program
kauli Debrecena, Miskolca, Nyiregyháze,
Pécsa, Szegeda i Szolnoka tö.

ČE BI...

Če bi vsakšoj držini bile stare mame (prababice), pa takša stara mama, kakšo sam te dni ges srečala na G. Seniki, te bi zdaj gorrasteča deca znala slovenski gezik.

Nej sam pa zaman pisala tak, ka "takša stara mama". Zatok nej, ka žau naše stare mame so tū nej gnakoga mišlenja. Nistarne so tak, ka ranč prav ne znajo vogrski, depa z decov si vogrski pogučavajo, ka prej se mali pred šaulo, pred vrtecom morejo navčiti vogrski. Te druge stare mamice pa največkrat ranč nemajo priliko si s pravniki (dédunokakkal) zgučavati zatok, ka ne živejo vküper v ednoj držini. K nam je tū se prišo te svejt, ka mladi neščejo živetī s starimi, vsikiš samo poseba šké biti. Za deco je pa tau nej najbaukše, sploj pa pri nas nej, gde mladi stariše že samo tū pa tam v držini slovenski gučijo.

Poznam takše mlade stariše tū, šteri ranč neščejo, da bi stare matere pa očevje si slovenski gučali z malimi. Največkrat tak pravijo, ka prej z našim gezikom nikam ne pride. Ka je tau naš materni gezik, o tom si dosti ranč ne premišlavajo. Ka s takšim mišljenjom ne odijo po pravj pauti, so nej samo oni krivi.

Tak pred ednim kednom sam ojdla na G. Seniki pa sam se srečala s poznano žensko, z **Agi Grebenar**. Nika je v guč prišo vse, med tejm pa držina pa njeni mali, dve leti star, vnuk. Pa je te ona tak prajla, ka prej njeni mali vnuk samo slovenski guči. Gda človek takšo čuje, se ma srce bole segrejava, bole bibe kak ovak. Sama sam tū babica, rada mam deco. Po Porabji dosta odim. Tū pa tam kakše male slovenski spitavam pa največkrat ne dobim odgovora, drgauč mi pa vogrski odgovorijo. Ka bi dve leti star mali znau slovenski, mi je sploj neverjetno bilau. Nej da bi stajla kontrolejrati Agico, znam, da je ženska svoje rejči, liki moja radovednost me je

gnala k njim. Rada bi pa čüla maloga, kak on guči slovenski. Na G. Seniki pri Fickini štiri generacije žive vküper. 89 lejt stara prababica, Fickina mati. Njena čij, Agi Grebenar pa njeni mauž Gusti. Njija čij Agi pa njeni mladi mauž, Laci Čuk, no pa mali Adam, šteri je kumaj več

kak 2 leta star.

Pri staroj materi začnemo. Oni so napona v posteli, ne morejo ojtī, liki mali Adam nji najbolje rad ma.

Mati! Kak kaj tisto dé, gda si vaš mali Adam z vami prpovejda?

"Jaj, on je napona tūj pri meni. Müva se pa samo slovenski pogučavava. Vküper gejava, on si prinese mali telejr pa največkrat z menov gejava. Včasini je pa te mala žlica pri meni, zatok ka on žlice vömeni. Pa dosta spejvava. Svete pesmi pa kakše druge nautē, depa vse slovenske. On je meni na velko veselje. Vse pozabim, če je tūj."

Agi, ti si malomi babica, tvoj mauž je pa s teov vred mladi dejdi. Vüva tū slovenski gučita z vnukom?

"V našoj držini si doma vsi slovenski zgučavamo. Etak pa mali tū ne guči vogrski, kakoli ka vse razmej. Mali pojep je strašno rad pri dejdini, pri mojom možej. On vanej kaj dela, pa te se mali k njema spravi pa ma pravi: "Papa daj cek pa pač" (ček pa klapač) pa te njiva za-

bijavata, tū pa tam se po prstaj malo zmlatita, pa si med tejm vse vözpravlata. Moj mauž ga sploj rad ma, nika ne mara, če ma škir vsakmau po cejlom dvoirišči tazlüča, če trbej, ma staukrat vküp pobere. Najbolje rad ma dedina pa staro mater, zatok ka ma onadva vse dopüstita. Mi

razmejo. Ge ga vsakšo nedelo k slovenskoj meši pelam. Sploj rad k meši odi. Te pa doma tū vsakši den "slovensko mešo slüži", vküp znosi svejče pa malo razpetje pa napravi mali oltar pa mešuje. Največkrat s starov materjov. Gda kama deva, ma stara mama pravijo, ka naj ne odi dugo. On pa nazaj pravi: *Včas, včas pridem*. Tūj kaulagvrat že lüdje znajo, ka on slovenski guči pa gda ga vidijo, ma krčijo: No, ka je mali Šajbaš? On je tak, ka znautra je pri staroj materi najbolje rad, če pa vujde tavö k mojmī oči, steri dostokrat vanej dela, te je tam pri njem najbolje rad."

Zdaj, ka sam že duže pri njij, se je malo že spadašivo z menov tū. Kak so njegvi od njega gučali, on je pomaleg vse naprej znoso. Najoprvin je prneso svejče pa je mamoproso: *Daj pice*. Pa gda so ga pitali, ka doj po svejči teče, če je vužgana, je pravo, ka loj. Malo razpetje je noso, pa je tak pravo, ka je tam gor Baug. Naprej so prišle kejpnete knjige tū, gde je različna živina doj namalana. Te male knjige je obračo pa eden za drugim gučo: tou je reca, tou je konj, tisto je kokauš, tau so pa Kaincove koze. (Na kejpni so koze dojvzete, pa od njij nej daleč, prej Kaincovi tū majo koze.) Etak pa te ne morejo druge, samo Kaincove koze biti. Kak si etak gučimo, nistarna od nas ga je vogrski pitala, (na srlata je emo edno malo kantlo): mi ez? On pa: *kantla*.

Sploj dobro je bilau biti pri Fickini. Leko, ka stoj zdaj tak povej, vej pa leko, oni majo edno prababico, stera je napona doma. Samo, ka če bi ta prababica pa cejla držina si nej tak premišlavala kak si, te bi mali Adam gnes tū samo vogrski znau. Aj Baug zdravje pa eške dugi žitek da tauj materi, mami, pa vsejm. Pa si samo ešče telko leko želejmo, naj se eške najdejo takše držine.

I. Barber

... DO MADŽARSKÉ

Predsednika pri Rodetu

16. februarja je ljubljanski nadškof dr. Franc Rode sprejel predstavnike slovenskih organizacij na Madžarskem, Jožeta Hirnöka, predsednika Zveze Slovencev na Madžarskem, in Martina Ropoša, predsednika Državne slovenske samouprave. Do obiska je prišlo s pomočjo državne sekretarke za Slovence v zamejstvu in po svetu, Mihaele Logar, ki je tudi sama sodelovala na pogovorih. Predsednika sta gospoda nadškofa seznanila s položajem bogoslužja v Porabju, o pomanjkanju slovenske besede v porabskih cerkvah ter ga zaprosila za pomoč pri reševanju tega problema.

Madžarski zdravniki v akciji proti Iraku

Madžarska skupščina je po hitrem postopku sprejela odlok, da - v kolikor bo potrebno - bo naša država sodelovala pri reševanju iranske krize z zdravniško ekipo. 35-člansko ekipo bodo sestavljali zdravniki, zdravstveni tehniki in medicinske sestre. Mesečni stroški ekipe znašajo 90 milijonov forintov.

Stalna komisija

Predsednika madžarske in italijanske skupščine, Zoltán Gál in Luciano Violante sta se v Rimu dogovorila o ustanovitvi stalne italijansko-slovensko-madžarske parlamentarne komisije. Naloga komisije bi bila spremljanje in pospeševanje trilateralnega sodelovanja na vseh področjih.

Szlovén nyelvkönyv - Slovenska slovnica

Slovenska slovnica Franceka Mukiča se dobi na Zvezi Slovencev v Monoštru (Deák F. u. 17.). Cena: 1.000 forintov.

Mukics Ferenc Szlovén nyelvkönyve megvásárolható Szentgotthárdon a Szlovén Szövetségén (Deák F. u. 17.). Ára: 1.000 forint.

Sonce in toplina slikarke Vide

Med 8. in 28. februarjem je bila v avli monostrskega gledališča na ogled likovna razstava – ki jo je posredoval Svetovni slovenski kongres iz Ljubljane – slikarke **Vide Pfeifer Sajko**. Njen dom in domovina sta Nemčija in Slovenija.

- Gospa Vida, vaša življenjska pot ni bila z rožicami posuta, predstavite nam na kratko to pot!

- Rodila sem se v izgnanstvu. Na življenje gledam kot na neko darilo, z največjo hvaležnostjo. V nedeljo, 22. marca 1945, ob sedmih zjutraj so nas hoteli ustreliti. Moja mama je bila v strahu za svojo družino, saj nas je takrat bilo že šest otrok. Na eno rjuho je s kosom oglja napisala v nemščini: "Na pomoč! Mi nismo Nemci". To so Američani, ki so že takrat nizko letali z letali, verjetno prebrahi. Naslednji dan ob pol petih zjutraj so že prileteli z letali, se pripeljali s tanki in so nas osvobodili. V tem taboru – v Hauptstulu – so bili v glavnem Poljaki, Slovenci smo bili edini, samo člani naše družine. Američani so nas vzeli s sabo v nji-

hovo bazo, in tam so nas zadržali do 10. septembra 1945. Potem so nas spremljali do slovenske meje. Zaradi tega sem zelo hvaležna vsem Američanom. Organizaciji, ki nas je rešila, sem ob 50-letnici konca druge svetovne vojne po-

upanje pa še modra zraven kot barva Boga in univerzuma.

- Koliko let že živite v Nemčiji? Imate se tam priložnost pogovarjati slovensko, kako to, da slovensko niste pozabili?

- V Nemčiji živim že 35 let, ponovno. Slovensko ne bi pozabila nikoli. Mislim, da smo Slovenci in bomo vedno ostali Slovenci. Moj sin se je rodil v Zagrebu, hčerka pa v Nemčiji. Doma smo govorili vedno slovensko, razen če je bil kdo na obisku.

- Otrokom ni povzročalo težav, da so Slovenci? Okolica je vedela za to?

- Ja, vedeli so. Nismo imeli nikoli problemov zaradi tega. Nekateri imajo, mislim, da si oni te probleme naredijo sami. Mi jih nismo imeli. Človek se mora prilagajati okolju, pa vseeno lahko ostane tisto, kar je. Mi smo ostali Slovenci v tujini, vedno smo se zavedali tega, da smo Slovenci.

- Torej kjer koli na svetu živijo Slovenci, lahko ostanejo Slovenci.

- Na vsak način. Kamor pridem, kjer so Slovenci, tam sem jaz doma.

- Kje ste imeli razstave po svetu, v slovenskih društvih ali v čisto tujem okolju?

- Razstave sem imela v raznih galerijah in muzejih v Kanadi, Franciji, Belgiji, Italiji, Nemčiji in v Sloveniji. V slovenskem okolju izven Slovenije imam razstavo zdaj prvič. Kar me pa posebej veseli. To je zame nek nov začetek.

- Lani julija ste bili prvič v Porabju, kakšno se vam zdi Porabje?

- Prelepo. Tu je malo drugače kot v Sloveniji, na Dolenjskem, v Posavju. Zdi se mi, da je tu velik horizont. Mislim, da je to neskončno, da ni nikjer kraja, konca Porabja.

- Ste se mogoče kaj pogovarjali tudi z ljudmi, ste se lahko sporazumevali s Porabci?

- Na vsak način. Porabci so prijetni in zelo duhoviti. *Mogoče je Porabje vplivalo na vas in boste tudi kakšno sliko naredili iz teh vtisov?*

- Ja, zagotovo. Že vnaprej se veselim tega.

-mkm-

Poredošov Janoš je navdušil

14. februarja se je prekmurski kmet, Poredošov Janoš preselil v Budimpešto, da bi s svojo življenjsko zgodbo pričaral (velikokrat sicer grenek) smeh na obraze, nekajkrat pa tudi solze v oči gledalcev, ki so napolnili dvorano Državne slovenske samouprave. Dramski igralec iz Ljubljane, **Evgen Car**, je prevzel publiko, ki je v zgodbi prekmurskega "pavra" velikokrat prepoznala usodo svojih dedov in očetov. Prireditve je organiziralo **Slovensko društvo v Budimpešti**, njegova predsednica Irena Pavlič je med gosti pozdravila tudi veleposlanika RS na Madžarskem Ferenc Hajósa in njegove sodelavce. Veleposlanstvo je ob tej priliki podarilo društvu računalnik ter manjši paket knjig.

Poredošov Janoš (Evgen Car) s svojo publiko

Prireditve se je udeležil tudi predsednik Društva upokojencev iz Murske Sobote, Jože Vild, ki se je z vodstvom budimpeštanskega društva pogovarjal o nadaljnjem sodelovanju med društvoma. Sobočani so namreč lani decembra pripravili likovno razstavo treh svojih ustvarjalcev, Vlada Sagadina, Ernesta Bransbergerja in Lojzeta Veberiča, ki je bila na ogled do 14. februarja. Po dogovorih naj bi mešani pevski zbor upokojencev gostoval pri Slovenskem društvu meseca maja. Za mesec marec pa načrtujejo predstavitev Etnološkega slovarja Marije Kozar in Slovenske slovnice Franceka Mukiča.

-MS-

Slovensko društvo v Budimpešti

se zahvaljuje vsem, ki ste že (ali boste) namenili 1 % svojega davka našemu društvu.
Davčna številka društva:
18038684-1-01

A Budapesti Szlovén Egyesület

köszönetet mond mindazoknak, akik adójuk 1 %-val segíteni kívánják az egyesület munkáját.
Adószámunk: 18038684-1-01.

NATEČAJ

Javni sklad za narodne in etnične manjšine razpisuje individualne štipendije v podporo manjšinskim ustvarjalcem (literatom, skladateljem, likovnikom, raziskovalcem) s ciljem, da bi se rodila nova literarna, glasbena in likovna dela.

Rok prijave: 31. marec 1998

Odločitev: 30. april 1998

Informacije ter obrazec lahko dobite pri Javnem skladu (1357 Budimpešta, Pf. 2), če pošljete kuverto z lastnim naslovom ali osebno (Budimpešta, Akadémia u. 3.).

Številka E-mail-a:

<http://www.romapage.c3.hu>

PÁLYÁZAT

A Magyarországi Nemzeti és Etnikai Kisebbségekért Közalapítvány pályázatot hirdet magánszemélyek részére még meg nem született vagy kezdeti stádiumban lévő kisebbségi képzőművészek, írók, zenészek, alkotók, illetve kutatók munkáinak támogatására - egyéni ösztöndíj formájában.

A beadás határideje: 1998. március 31.

Döntés: 1998. április 30.

A pályázat beadásának feltételeit rögzítő tájékoztató és adatlap beszerezhető a közalapítványi irodában (Budapest, V. ker., Akadémia u. 3.), postai úton felbélyegzett választóboríték ellenében kérhető az alábbi postacimen: 1357 Budapest, Pf. 2., vagy lehívható a <http://www.romapage.c3.hu> Internet-címen.

"Naredi mi lubca püšlič..."

"Inda svejta so se prej najbolje v fašenskom cajti ženili, tak so pa te ženske, stere so znale iz papira rauže redti, dosti dela mejle. Trbelo je narediti püšle za snejo, za svadbice, korine za starašice, starašine, družbane... Zatok smo se mi tō tak odlaučili, ka razstavo (kiállitás) papirnati rauž v fašenskom cajti notpokažemo v Savaria muzeumi v Somboteli", je povedala Marija Kozar, gda je odprla razstavo. Gda bi tisti tō čutili, steri so prišli pogledat razstavo, ka je fašenek, so njim ponidili krofline. Dvej ženske z Gorenjoga Sinika so pa notpokazale, kak se delajo rauže. Tisti, steri je volau emo, je leko sam tō vōsprobo. Razstavo si v Somboteli leko poglednete do 28. februara.

Foto: Anikó Szekely

NAŠA DRUŽINA

Naša družina je velika, ima sedem članov, to smo: babica, dedek, oče, mati, sestra, brat in jaz. Sestra in brat hodita v vrtec, jaz sem pa učenka tretjega razreda. Rada se učim. Igram v lutkovni skupini. Veliko berem. Zelo mi je všeč časopis Ciciban. Oče hodi v službo v tovarno Opel. Mamica, babica in dedek delajo doma na kmetiji. Živina jim daje mnogo dela. Imamo krave, prašičke, kokoši, psa in mačka. Dobro se počutim doma.

Kitti Virovec 3.r.,

OŠ G. Senik

ZMAJ DIRENDAJ

Lutkovna skupina OŠ Gornji Senik bo 8. marca ob 15. uri v kulturnem domu na G. Seniku predstavila svojo najnovejšo igro z naslovom

ZMAJ DIRENDAJ

Kajetana Koviča. Igro je priredil in postavil na oder Milivoj M. Roš. Na prireditvi bodo sodelovali tudi učenci slovenske glasbene šole na G. Seniku ter ostale otroške skupine.

INFORMACIJA

Javnega sklada za narodne in etnične manjšine

o pogojih za pridobitev štipendij za dijake in študente v šolskem letu 1998/99

1. Dijaki, madžarski državljani armenske, rusinske, poljske, ukrajinske in grške narodnosti, ki si želijo kot manjšinci pridobiti štipendijo v šolskem letu 1998/99 in so (bodo) dijaki katere izmed srednješolskih ustanov, morajo k obrazcu za štipendijo priložiti kopijo potrdila o opravljenem prvostopenjskem državnem izpitu (lahko je ustni, pisni ali kombiniran) iz materinščine,

2. Madžarski državljani, pripadniki katere izmed v zakonu LXXVII. iz l. 1993 naštetih manjšin (Bolgari, Grki, Hrvati, Poljaki, Nemci, Armenci, Rusini, Romuni, Srbi, Slovaki, Slovenci, Ukrajinci), ki bodo v šolskem letu 1998/99 študirali na kateri izmed visokošolskih ustanov ter si želijo pridobiti štipendijo Javnega sklada, morajo k obrazcu priložiti potrdilo o opravljenem srednjestopenjskem pisnem, ustnem ali kombiniranem državnem izpitu iz materinščine.

Potrdila ne potrebujejo tisti študentje, ki študirajo:

- materinščino kot študijski predmet,
- na učiteljsišču z narodnostnim programom,
- na fakultetah v matični državi.

Razpis s podrobnejšimi pogoji natečaja bo izšel v mesecu maju.

KÖZLEMÉNY

A Magyarországi Nemzeti és Etnikai Kisebbségekért Közalapítvány 1998/99-es tanévre kiírandó tanulmányi ösztöndíj pályázatának egyik feltételéről

1. Azok a magyar állampolgárságú örmény, ruszin, lengyel, ukrán és görög nemzeti kisebbséghez tartozó tanulók, akik a MNEKK-hoz kívánnak kisebbségi jogcimen tanulmányi ösztöndíj pályázatot benyújtani és az 1998/99-es tanévben (is) valamely középfokú oktatási intézmény tanulója lesznek, pályázatukhoz csatolják saját kisebbségi anyanyelvükből szerzett (akár szóbeli, akár írásbeli, akár komplex) alapfokú állami nyelvvizsga bizonyítványuk másolatát.

2. Azok a magyar állampolgárságú, az 1993. évi LXXVII. tv-ben felsorolt nemzeti kisebbséghez tartozó tanulók (bolgár, görög, horvát, lengyel, német, örmény, ruszin, román, szerb, szlovák, szlovén, ukrán), akik az 1998/99-es tanévben valamely felsőfokú oktatási intézmény hallgatói lesznek, és a MNEKK-hoz kívánnak tanulmányi ösztöndíj iránti pályázatot benyújtani, a pályázathoz csatolják a saját kisebbségi anyanyelvükből szerzett (akár szóbeli, akár írásbeli, akár komplex) középfokú állami nyelvvizsga bizonyítványuk másolatát. Nem kell nyelvvizsgát igazolniuk azoknak a hallgatóknak, akik az 1998/99-es tanévben:

- anyanyelvi szakon,
- nemzetiségi tanítói szakon,
- illetve az anyaországban tanulnak.

A további feltételeket is tartalmazó pályázati kiírást májusban fogjuk megjelentetni.

BOROVO GOSTÜVANJE V SAKALAUCAJ PA V ANDOVCAJ

Dvej sneji, dva ženina, dva baura, svadbice pa družbange dosti ciganjic, vragauv, rešetari, žandari, doktori, rafankeraške... Vsi tej so bili na borovom gostüvanji na fašensko nedelo. Zakoj dvej pa dva? Zatok, ka smo meli na te fašenek v Porabji dvej gostüvanji. Eno je bilau v Sakalauvaj, drugo pa v Andovvaj. Leko, ka bi bilau baukše, če bi se naše vesnice znale med sebof zguncati, zglijati, ka bi vsakšo leto samo na ednom mesti, v ednoj vesí baur vlejkli. Te bi se lüstvo, steri pride gledat té fašenske norije, tó nej raztalalo. Vej se pa tista stara šega, ka je samo te leko v vesí borovo gostüvanje, če se cejlo leto nišče ne ženi, tak ne drži več. Zatok je pa nej najbole posrečeno, če si v takšoj maloj krajini kak je naše Porabje dvej vesnici konkurencu delata.

Posebnost sakalauvsoga borovoga gostüvanja je bila, ka so ga vtjüper pripravili s Poznanovčani iz Prekmurja. Andovci kak najmenkša ves v našoj krajini - ma samo 67 lüdi - je pa iskala pomauč pri sosednji vasnicaj (Števanovci, Verica, Otkovci). Kak bi pa ovak vtjüppobrali od 150 do 200 lüdi.

Gledališka družina
NINDRIK-INDRIK
vas zové na veseloigro

GDÉ JE MEJA.

- 28. februara (sobota) večer v 6-oj vöri v Sakalovci
- 1. marcüša (nedela) v pau 11-oj vöri (po meši) v Števanovcaj
- 1. marcüša (nedela) v 3-oj vöri popodneva v Slovenskoj vesí

Porabje

ČASOPIS
SLOVENCEV NA
MADŽARSKEM

Izhaja vsak drugi četrtek

Glavna in odgovorna urednica
Marijana Sukič
Naslov uredništva: H-9970
Monošter, Deák Ferenc út 17,
p.p. 77, tel.: 94/380-767

Tisk:
SOLIDARNOST D.D.
Arhitekta Novaka 4
9000 Murska Sobotá
Slovenija

Po mnenju Ministrstva za kulturo št. 415-715/93 mb z dne 3.11.1993, se časopis PORABJE uvršča med proizvode, od katerih se plačuje davek od prometa proizvodov po 13. točki tarife 3. zakona o prometnem davku (Ur. list RS, št. 4/92).
ISSN 12187062

Časopis izhaja z denarno pomočjo Urada RS za Slovence v zamejstvu in po svetu ter Javnega sklada za narodne in etnične manjšine na Madžarskem.